

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XIV. Argumentum XII. Quia obligationem referendi omnes actus
nostros deliberatos in Deum (cum sanctis Doctribus habtenus relatis)
tradunt præcipui Scholastici, & Doctores Christiani, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

- 158 Annas de Levi, de Ventadour, Archiepiscopus Bituricensis, etiam in capite eandem causam ponit, ut vidimus Prolegomeno 7.
- 159 Ludovicus de Gondrin, Archiepiscopus Senonensis, censurâ 5. ejusdem Apologiae temeritatem hac in parte graviter redarguit, ut visum est ibidem. Et istud Archiepiscopi sui iudicium Synodus Senonensis anno 1658. approbavit publicatque iussit.
- 160 Vicarii Generales Eminentissimi Card. de Rets, Archiepiscopi Parisiensis, censurâ 30. ejusdem Apologiae: *Hæc doctrina, quatenus erroris damnat opinionem, qua sustinet, Christianos debere in cunctis actionibus suis amare Deum, nullamque esse actionem virtuosam, nisi à charitate imperatam: temeraria est, pluribusque Ecclesie Patribus injuriosa.* Cui censurâ Doctores Sorbonici subscripserunt.
- 161 Eminentissimus D. Cardinalis Forbinus de Janson, in censura ejusdem Apologiae, facta dum foret Episcopus Dinienfis, pag. 5. *An non est (inquit) corrumpere omnes divini istius fontis aquas (de primo Decalogi præcepto loquitur) immortalis istius lampadis puriores extinguere radios, violatoribusque omnium præceptorum illius spondere impunitatem, tueri (cum Apologia Authore) quod error sit asserere, Christianos teneri ad faciendum omnes actiones suas ex divini amoris motivo, nullamque esse virtuosam actionem, si ex charitatis non procedat imperio.*

CAPUT XIV.

Argumentum XII. Quia eandem obligationem tradunt plures Catechismi in Ecclesia probatissimi.

- 162 Imprimis Catechismus Romanus, ut vidimus num. 60.
- 163 Catechismus P. Canisii agens de præcepto charitatis: *Diligendus (inquit) præcipue est Deus in omnibus, & super omnia, & propter se solum, qui unus summus æternumque bonum existit... cujus amor & honor nostra, tum voluntatis, tum actionis omnis initium & scopus esse debet.*
- 164 Catechismus plusquam à centum quadraginta annis, jussu Cæsaris & Catholici Regis editus, sub hoc titulo: *Summa doctrinæ christiane, à viris non dubie fidei, sacrosanctæ Theologia scientiâ, & vite innocentia perspicuis conscripta, magnoque Theologorum consensu approbata cap. 3. de charit. & præcept. Decal. eadem omnino verba continet, quæ ex Canisii Catechismo exscriptimus.*
- 165 Catechismus Colonienfis, seu Enchiridion, jussu Concilii Colonienfis editum, explicans primam petitionem Orationis Dominicæ, seu divini nominis sanctificationem, quam eâ petimus, quæque haud dubiè præcepti est, non consilii dumtaxat: eâ (inquit) rursus precamur, ut omnia quæcumque facimus, aut gerimus, non nostro, sed in Dei nomine, nec in

nostram, sed Dei gloriam faciamus.

Catechismus Senonensis lect. 5. *Ad quid nos obligat hæc hominis præ aliis creaturis excellentia? ad tria quæ necessario præstare debemus. Primo... Tertio obligat nos, ut omnes cogitationes, & omnia opera totius vite nostræ dirigamus ad illum finem (Deum): foret enim contra rationem, quod Deus semetipsum nobis totum daret, & quod cor nostrum, & amor noster foret divisus.*

Catechismus Turlot, seu Thesaurus doctrinæ christianæ p. 3. c. 1. lect. 2. explicans dilectionis præceptum: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, &c. idem est, ac si dicat: Diliges Deum ex tota voluntate tua... finaliter, ut generatim velis Deum esse finem totum & ultimum tuarum cogitationum, actionum & amorum, &c.*

CAPUT XV.

Argumentum XIII. Eandem obligationem, S. Inquisitione Romanâ permittente, tradunt plerique alii insignes Theologi.

Uo imprimis Academiae Duacensis luminaria. Estius in cap. 10. primâ ad Corinth. Et Sylvius in 1. 2. q. 18. a. 9.

E Doctoribus Lovanienfibus Hesselius in Decal. c. 42. Fromondus in citatum locum ad Corinth. Sinnichius in Saülle Exrege. Steyartius Aphorisma. p. 2. disp. 31. & in novitate utrimque repressa nota 6. & 10. Estque doctrina totius Facultatis Theologicæ Lovanienfis, quam per Deputatos suos, Franciscum Vianaum, Christianum Lupum, Martinum Steyartium anno hujusce sæculi 1677. sequentibus articulis distinctam, SS. Domino Innocentio XI. obtulit examinandam.

Art. 1. *Fundamentale ac primum Legis æternæ mandatum est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & proximum sicut teipsum.*

Art. 2. *Vicem charitas, tametsi aliqui Scholastici accipiant pro sola illa Dei dilectione, quæ est nostra cum eo per peccatorum remissionem amicitia; S. Augustinus, & alii Patres, eam sumere solent, pro quavis supremi boni casta propter se dilectione: "quasi verò (inquit Augustinus) aliud sit bona voluntas, quàm charitas."*

Art. 3. *Hinc idem S. Doctor distinguit, charitatem natam, nutritam, adultam, robustam, perfectam. Et hanc duplicem: aliam præsentis, aliam future vite. Quæ distinctio frequenter placet etiam S. Thomæ.*

Art. 4. *Itaque charitas & cupiditas, generatim sumpta, non sunt aliud, quàm bona & mala voluntas. Sunt bona & mala radix, quarum hæc solos malos, illa proferre possit solos bonos fructus.*

Art. 5. *Omne opus, ut plenè bonum sit, & ne venialiter quidem in eo delinquatur, debet ex tali charitate procedere, ac per ipsam refer-*